

ISSN 1733-5140

Nr 9 (214) 2014
23.11.2014r.
Rok XX, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

Jeśli kto chce być pierwszym,
niech będzie ostatnim ze wszystkich
i sługą wszystkich! (Mk 9,35)

Słowo od proboszczów

Niedziela Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, jest ostatnią niedzielą roku liturgicznego. Przeżywaliśmy go, pochylając się nad hasłem „Wierzę w Syna Bożego”. Aby wyznać wiarę, że Jezus jest Bogiem, potrzeba łaski Boga, a ze strony człowieka otwartości na ten szczególnie dar. Można bowiem doskonale znać historię Jezusa z Nazaretu i nie mieć wiary. Można traktować Go jedynie jako postać historyczną, symbol religii chrześcijańskiej. Kiedy czytamy Pismo Święte, kiedy przyglądamy się osobom, które przed dwoma tysiącami lat spotkały Jezusa w swoim życiu oraz ich odczuciom i reakcjom, widzimy bardzo różne postawy: ciekawość i obojętność, zachwyt i pogardę, miłość i nienawiść.

Pytanie postawione przez Jezusa uczniom: *Za kogo mnie uważacie?* jest aktualne także dzisiaj. Nie można mówić, że się wierzy, jeśli najpierw nie da się na nie odpowiedzi. Nasza religia jest „religią osoby Jezusa”. On stoi w jej centrum. Bez osobistej relacji z Jezusem chrześcijanin staje się wyznawcą jedynie rytuałów i zasad. Wierzyć, że Jezus jest Synem Bożym, to zawiązać z Nim więź, która ma konkretny wpływ na codzienne życie. Podobnie jak wejście w związek małżeński zmienia dotychczasowe życie człowieka, bo obok niego pojawia się ktoś drugi, bliski, kochany, tak przyjęcie daru wiary, że Jezus jest Bogiem, a więc kimś, kto żyje, interesuje

się mną, jest blisko, nie może pozostawać bez wpływu na codzienność.

Dla kogoś, kogo kochamy, chcemy się zmieniać, aby być bliżej tej osoby. Również przyjęcie Jezusa jako Boga nie pozostawia człowieka w dotychczasowym miejscu. Konsekwencją takiego spotkania jest wsłuchiwanie się w głos Jego serca, nasłuchiwanie, czego On ode mnie oczekuje. W Ewangelii według św. Marka pierwsze słowa wypowiedziane przez Jezusa brzmiały: „Nawróćcie się i wiercie w Ewangelię”. One też będą prowadziły nas w kolejnym roku liturgicznym. Osobiste nawrócenie, które z powodu słabości naszej natury musi dokonywać się wiele razy, jest krokiem w stronę świętości, w stronę Boga. To również krok w stronę drugiego człowieka i samych siebie. Aby nawrócić innych, trzeba przede wszystkim nawracać siebie. Szczególną okazją będzie okres Adwentu i rekolekcje. Mimo iż nie jest to typowy okres pokuty, ale radosnego oczekiwania, to jednak każde oczekiwanie naznaczone jest przygotowaniem i porządkami. Obyśmy w tych przygotowaniach zadbali o to, co najważniejsze.

Ks. Maciej Chwarścianek SDS

Drodzy Parafianie!

Za nami piękne uroczystości związane z odpustem parafialnym i jubileuszem 30-lecia konsekracji kościoła. Przewodniczył naszym uroczystościom Ks. Arcybiskup Józef Kupny, Metropolita Wrocławski. Wskazał nam w kazaniu co to jest parafia i co to znaczy tworzyć wspólnotę parafialną.

Było to bardzo ważne przypomnienie, ponieważ w dzisiejszych czasach, dla wielu wiernych parafia staje się punktem serwisowym, który świadczy różnorodne usługi religijne. Tym czasem parafia to my wszyscy, żywa wspólnota ludzi wierzących w Chrystusa. Wspólnota ludzi, którzy wzajemnie się kochają. Ks. Arcybiskup przypomniał nam skąd mamy brać siłę, aby taką wspólnotę tworzyć. Po pierwsze wspólnota parafialna słucha słowa Bożego, rozważa Ewangelię – Dobrą Nowinę o miłości i nadziei. To słowo Boże umacnia nas w naszej codzienności życia, wskazuje nam drogę postępowania. Po drugie wspólnota parafialna gromadzi się wspólnie na Eucharystii, która jest centrum naszego życia chrześcijańskiego i centrum każdej wspólnoty parafialnej. Bez mszy św., bez uczestnictwa w uczcie Chrystusa, nie można być chrześcijaninem. Trzecim źródłem jest służba drugiemu człowiekowi, wzajemna pomoc naszym barciom rozpoczynając od najbliższych. Czwartym źródłem jest jedność. Z tej jedności wspólnota parafialna czerpie życie i siłę. Każdy człowiek ma swoje zdolności i umiejętności. Dlatego w parafii mogą powstawać różne grupy modlitewne, apostołskie, charytatywne. Każdy za-

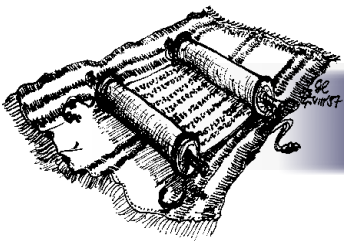
angażowany w tych grupach dzieli się swoimi umiejętnościami dla dobra wszystkich.

Te słowa Ks. Arcybiskupa, weźmy sobie do serca, i przekazujmy je innym, abyśmy tworzyli wszyscy wspólnotę ludzi wierzących w Chrystusa Syna Bożego. Kończący się rok duszpasterski do wiary w Syna Bożego nas wzywał.

Jako wspólnota parafialna troszczymy się nie tylko o duchową stronę naszej parafii, ale także o jej stronę materialną. Wielu parafian pyta się o postępy w pracach remontowych naszej świątyni. Rzeczywiście prace remontowe zostały wstrzymane, właściwie to w tym roku nie udało się nic nam uczynić wewnątrz świątyni. Wspominałem o problemach z tym związanych, a od nas niezależnych, podczas ogłoszeń w jedną z niedziel października. Na dzień dzisiejszy trwają prace nad ostateczną wersją projektu. I wszystko wskazuje na to, że całkowity remont wewnątrz kościoła będzie mógł być przeprowadzony po świętach wielkanocnych. Chcieliśmy w tym roku chociaż wykonać remont prezbiterium. Chociaż zgoda Konserwatora Zabytków została udzielona, zabrakło zgody na prowadzenie prac remontowych przez organy lokalne. Dlatego proszę o modlitwę w intencji remontu naszego kościoła parafialnego. Niech nasi Święci Patronowie wypraszają nam potrzebne łaski do jego przeprowadzenia.

Przed nami Adwent, czas radosnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana w dniach ostatecznych oraz przygotowanie się do przeżycia Świąt Bożego Narodzenia. W tym przygotowaniu pomoże nam czas rekolekcji adwentowych, które w tym roku poprowadzi o. Jerzy Krupa, ze Zgromadzenia Ojców Redemptorystów, w dniach 13–17 grudnia 2014 r. Czas rekolekcji jest zawsze uprzywilejowanym czasem refleksji nad swoim życiem i nad swoją wiarą i miłością. Dlatego weźmy w nich jak najliczniejszy udział. Modlitwą obejmijmy osobę ojca rekolekcyjnego i całą naszą wspólnotę parafialną.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

Mateusz 25, 31-46

W Ewangelii według świętego Mateusza Jezus przedstawia wizję Sądu Ostatecznego: miara, według której ludzie zostaną zbawieni lub potępieni, nie ma nic wspólnego z doczesnymi wyobrażeniami władzy i sukcesu. Podczas Sądu Ostatecznego Król powie: „Wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 40), a także: „Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili” (Mt 25, 45).

Dla kogoś, kto w ten sposób wierzy w Chrystusa jako Króla, wiara może się stać trwałą opoką. Wie on, że czas historyczny będzie płynął dalej, a władze tego świata będą w dalszym ciągu rozgrywać swoją mętną grę.

Jednak wie on także, że prąd czasu i doczesna władza osiągają pewną granicę, która została im wyznaczona przez wieczność. To Jezus jest Królem serc ludzkich. On króluje w życiu wierzącego, który pozwala na to królowanie. Królowanie Boga w życiu zaspokaja głód prawdy i sensu życia, uwalnia z więzienia grzechu, wspomaga w chorobach i cierpieniach. Królowanie Jezusa w życiu człowieka wiąże się ze współpracą z Nim, ponieważ mamy kochać tak jak On. Miłość do drugiego człowieka to droga do wieczności. A wtedy będzie już tylko jeden Król, który widział wszelkie cierpienia tego świata.

ks. Włodzimierz Szydłowski, SDS

Symbole liturgiczne

Rozpoczynając Mszę świętą kapłan całuje ołtarz. Co to oznacza?

Pocałunek to drugi, po uklęknięciu, gest kapłana przy ołtarzu. Oznacza szacunek, pokorę przed ołtarzem oraz pozdrowienie. Jest

przepisanym gestem na początku i na końcu Mszy św.

Ten gest w stosunku do ołtarza, miejscu eucharystycznego posiłku, przypomina o całowaniu przy rodzinnym stole, przyjętym w niektórych kulturach jako znak wdzięczności Bogu za dar pożywienia. Całowanie ołtarza, symbolizującego Jezusa Chrystusa, przywołuje również dwie sceny ewangeliczne.

Przypomina o skruszonej grzesznicy, która ucałowała stopy Jezusa. Te nawiązania skłaniają do żalu za grzechy i do czuwania, potrzebnego do koniecznego uniknięcia grzechu; a żal i czuwanie najlepiej odzwierciedlają sens liturgii. Kapłan i diakon całując ołtarz reprezentują całą wspólnotę Kościoła, również Kościół jako Oblubienica symbolizuje pannę młodą całującą pana młodego – Chrystusa.

ks. Włodzimierz Szydłowski, SDS

U roczystością Chrystusa Króla Wszechświata rozpoczynamy ostatni tydzień roku liturgicznego. Rok liturgiczny to nic innego, jak świętowanie całego życia Chrystusa – tajemnicy Jego ziemskiej działalności, męki, śmierci i zmartwychwstania, słowem całej historii zbawienia. W centrum roku jest Pascha, a więc Jego i nasze przejście ze śmierci do życia. Świętujemy je nie tylko w okresie Wielkanocnym, ale w ciągu całego roku, szczególnie we wszystkie niedziele.

osiem dni po Wielkanocy tworzy oktawę Wielkanocną. Następnie rozpoczyna się druga, dłuższa część okresu zwykłego, która kończy się przed pierwszą Niedzielą Adwentu kolejnego roku liturgicznego. Roku, który przybliży nas do powtórnego przyjścia Chrystusa u kresu dziejów...

Mijający rok w Kościele upływa pod hasłem „Wierzę w Syna Bożego”. W kolejnym roku praca duszpasterzy skoncentruje się wokół tematu „Nawracajcie się i wiercie

Nowy rok liturgiczny dla rodziny w dobie kryzysu wiary!

Rok w Kościele rozpoczyna się pierwszą Niedzielą Adwentu – w roku bieżącym w niedzielę 30 listopada. Adwent, będący radosnym okresem oczekiwania na przyjście Pana, jest jednocześnie czasem przygotowania do uroczystości Bożego Narodzenia. Po niej następuje okres Bożego Narodzenia, który trwa aż do Niedzieli Chrztu Pańskiego. Następnie rozpoczyna się pierwsza część okresu zwykłego w ciągu roku. Trwa ona aż do wtorku przed Środą Popielcową, która jest początkiem kolejnego okresu przygotowania o charakterze pokutnym – Wielkiego Postu. Trwa on 40 dni, a kończy się po Eucharystii Krzyżma św. w Wielki Czwartek. Wielkoczwartkowa Msza Wieczery Pańskiej, sprawowana wieczorem, jest początkiem najkrótszego, ale najważniejszego zarazem okresu: Triduum Paschalnego, na który składają się Wielki Czwartek, Wielki Piątek oraz Wigilia Paschalna w Wielką Sobotę wraz z Wielkanocą. To szczyt całego roku liturgicznego. Niedzielą Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczyna się okres Wielkanocy trwający aż do uroczystości Zesłania Ducha Świętego (50 dni po Wielkanocy). Pierwsze

w Ewangelii”. Będzie ona zgodna z czteroletnim programem duszpasterskim przygotowującym wiernych na 1050. rocznicę chrztu Polski, która wypada w 2016 roku. Dotyka on sakramentu chrztu, katechumenatu oraz świadectwa chrześcijańskiego. Hasła poszczególnych lat są odpowiedzią na kryzys wiary wśród ochrzczonych, który dostrzegają od wielu lat hierarchowie Kościoła. Jednym ze skutków kryzysu wiary jest kryzys rodziny. Zmniejsza się liczba udzielanych sakramentów małżeństwa a zwiększa się liczba związków niesakramentalnych wśród tych, co przyjęli sakrament chrztu św. Coraz mniej młodych ludzi świadomie przyjmuje sakrament bierzmowania, a ci, którzy go przyjęli, rzadko pokazują się później w świątyni. Również dzieci z katolickich rodzin rezygnują za zgodą rodziców z nauki religii w szkołach. Jednocześnie liczba parafian uczestniczących w niedzielnej Eucharystii oscyluje w granicach 20%. W wielu parafiach duszpasterze (i nie tylko oni) zauważyli związek pomiędzy obu kryzysami. Dostrzegają, że wielu ludzi przychodzących od czasu do czasu na Mszę św. to tzw. „konsumenci” ►

► kultu”, którzy nie mają wiary żywej. Stąd duszpasterze poszukują nowego sposobu prowadzenia parafii, gdyż dotychczasowy sposób przydatny jest jedynie dla tych 20% ludzi, którzy jeszcze przychodzą na Mszę św. Jak dotrzeć do kogoś, kto do kościoła już nie chodzi? Skutecznej odpowiedzi poszukują dziś duszpasterze w wielu parafiach. Obserwuję, że w Kościele coraz częściej korzysta się z pierwotnych form ewangelizowania, przywracając w parafiach instytucję katechumenatu. Przyjmuje ona kształt odbiegający od formy z początków chrześcijaństwa, gdyż dotyczy ludzi już ochrzczonych, którzy wiarę zagubili lub u których wiara się nie rozwinęła. Nazwano ją neokatechumenatem lub deuterokatechumenatem. Z formy tej korzystają już wspólnie całe rodziny, osoby samotne, młodzież i dzieci. Powstają wspólnoty wiernych, tworząc parafię jako wspólnotę wspólnot. Uczestnicy takich wspólnot stopniowo odkrywają na nowo wartości wynikające z przyjętego uprzednio sakramentu chrztu św. Stają się stopniowo „nowymi stworzeniami” poprzez praktykowanie codziennie życia chrześcijańskiego opartego na Słowie Bożym i liturgii we wspólnocie. Członkowie takich wspólnot, w środowiskach, w których mieszkają i pracują, są znakami wiary. A znak ewangelizuje, wzbudza pragnienie u innych bycia podobnym. Z biegiem czasu po wieloletniej formacji we wspólnotach, członkowie takich wspólnot wypełniają różne funkcje pomocnicze w parafii w zależności od potrzeb proboszcza, np. przygotowują młodzież do bierzmowania, przeprowadzają przygotowanie do sakramentu małżeństwa, głoszą katechezy wraz z wyznaczonymi duszpasterzami w środowiskach oddalonych od Kościoła itp. Jednym słowem włączają się w nową ewangelizację.

Problem kryzysu wiary, kryzysu rodziny dostrzegali kolejni posoborowi papieże:

Paweł VI, św. Jan Paweł II, Benedykt XVI i Franciszek. Stąd zatwierdzone statuty Drogi Neokatechumenalnej (2008), stąd także adhortacja *Evangelii Gaudium* (2013). Również ostatnio (w październiku 2014) obradujący nadzwyczajny Synod poświęcony rodzinie ukazuje troskę pasterzy Kościoła katolickiego o tych, którzy mimo przyjętych sakramentów inicjacji chrześcijańskiej (chrztu, bierzmowania i Eucharystii) oddalili się od wspólnoty Kościoła. W naszych parafiach stanowią oni już około 80 % mieszkańców.

Istnieje wielka potrzeba nawracania się w dzisiejszym Kościele i uwierzenia Dobrej Nowinie. Ale wiara rodzi się ze słuchania. Dlatego potrzeba tych, co będą głosić Ewangelię nie tylko w świątyniach, ale także na peryferiach parafii w nowy, a może stary, tradycyjny sposób przepowiadając kerygmat. Potrzeba także świadków wiary żyjących w różnych środowiskach. Przygotowanie świeckich wiernych do takiej misji trwa wiele lat, więc każdy odpowiedzialny za parafię proboszcz winien wybiegać swym działaniem w przyszłość, aby nie pozostał sam z garstką starszych wiekiem wiernych, którzy w świątyni są zawsze i codziennie. Ewangelizacja ochrzczonych jest dzisiaj nakazem chwili. Realizacja hasła nadchodzącego roku liturgicznego 2014/15 „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” niech nie będzie tylko pustym wezwaniem. Realizujmy je na miarę własnych możliwości i pomagajmy innym we wspólnotach naszego Kościoła lokalnego korzystając z narzędzi, które Duch Święty wzbudza w Kościele.

Zbigniew Stachurski

Katechumenat – droga wtajemniczenia chrześcijańskiego dla dorosłych nieochrzczonych złożona z wielu etapów. Zwieńczeniem tej drogi była (i jest) celebrowanie sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego chrztu, bierzmowania i Eucharystii.

Przekroczyć Styks

Zajmujący się nieuleczalnie chorymi doktor Tomasz Dzierżanowski uważa, że łatwiej umierają ludzie głęboko wierzący i ateści. W jednym i drugim przypadku są to ludzie pogodzeni sami ze sobą i spełnieni. Najtrudniej ten moment życia przechodzą ludzie niezdecydowani i nieokreśleni. Poza tym w dzisiejszych czasach w telewizji codziennie oglądamy dziesiątki umierających ludzi, jest to dla nas jednak nierzeczywiste, teatralne i nie wiąże się z jakimkolwiek przeżyciem. Świadomość prawdziwej śmierci usunęliśmy z naszego życia. Ludzie umierają w szpitalach, dyskretnie. Jeżeli ktoś ginie w wypadku, jego ciało umieszcza się w plastikowym worku i dyskretnie usuwa z przestrzeni publicznej. W związku z tym nie myślimy o śmierci jako o realnym elemencie naszej rzeczywistości – a przecież każdy, kto się rodzi, prędzej czy później umiera. O tej prostej prawdzie najczęściej zapominamy. W lepszej sytuacji są ludzie, którzy wiedzą, że są śmiertelnie chorzy, twierdzi dr T. Dzierżanowski, gdy inaczej zaczynają przeżywać ten ostatni odcinek swojego życia.

Jakie życie, taka śmierć; kto żyje samotnie, umiera także samotnie. Oczywiście trudno jest się z tym twierdzeniem pogodzić: przecież czasami ktoś jest bardzo towarzyski, a umiera w samotności. Bywa jednak często tak, jak mówi ta życiowa maksyma.

“Im więcej mam do czynienia z osobami, które odchodzą, tym bardziej sam rozsmakowuję się w życiu” – twierdzi dr T. Dzierżanowski. To przekonanie stara się przekazać innym.

Profesor Tadeusz Gadacz, który stracił dwoje dzieci (syn zmarł po urodzeniu, a córeczka po pół roku cierpienia) zapytany, czy na skutek tego wydarzenia stracił wiarę, odpowiada, że nie. Nie może sobie jednakże tych wydarzeń wytłumaczyć. Nie potrafi sobie powiedzieć, że Bóg tak chciał lub że Bóg chciał mu przez to coś

powiedzieć albo że Bóg chciał mieć jego dzieci u siebie. Profesor uważa, że w takiej sytuacji nie ma odpowiedzi na pytanie „dlaczego?”. Zostaje milczenie Boga i nasza skarga do Niego, inaczej mówiąc lamentacja. Daje tutaj przykład Paula Ricoeura, którego syn popełnił samobójstwo. Po tym wydarzeniu na gościnnym wykładzie w Krakowie opowiadając o tym, Ricoeur trzy razy zapytał „dlaczego?”. Gdy zabrzmiało trzecie „dlaczego?” prof. T. Gadacz zrozumiał, że Paul Ricoeur nie oczekuje odpowiedzi, bo po tej stronie życia jej nie ma. On się po prostu skarżył, być może była to jego modlitwa, jak lamentację Jeremiasza. Dlatego kiedy się jest przy człowieku, który przeżywa taką tragedię, to należy czasami tylko być i słuchać. Ważna jest obecność, słowa są niepotrzebne.

Warto w tej refleksji nad ludzkim przemijaniem sięgnąć po tekst św. Klemensa, papieża, który w swoim liście do Koryntian pisze: „Umilowani, jakże wielkie i godne podziwu są Boże dary! Życie w nieśmiertelności, chwała w sprawiedliwości, prawda w wolności, wiara w ufności, panowanie nad sobą w świętości: wszystko to potrafimy pojąć naszym umysłem. Jakież więc dobra przygotowane są tym, którzy Go oczekują? Wspaniałość ich oraz wielkość zna tylko Najświętszy Stwórca i Ojciec wieków. Z największą gorliwością usiłujmy się znaleźć wśród tych, którzy czekają na Niego, aby dostąpić obiecanych dóbr. Ale w jaki sposób to się stanie, umilowani? Stanie się to, skoro nasz umysł z wiarą przylgnie do Boga i jeśli pilnie zabiegać będziemy o to, co jest Mu miłe i przyjemne, jeśli pełnić będziemy to, co odpowiada Jego świętej woli i podążymy drogą prawdy, odrzucając daleko od siebie wszelką niesprawiedliwość. Odziani w pokój, pokorę i czystość, trzymajmy się z dala od wszelkiej obmowy i narzekania, okazując się sprawiedliwymi w czynach, a nie w słowach”.

ks. Rafał Masarezyk SDS

Katecheza Ojca Świętego Franciszka
– Audyencja Generalna 26.02.2014 r.

Jezus dotyka ran człowieka

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dziś chciałbym omówić z wami sakrament namaszczenia chorych, który pozwala nam niejako «dotknąć ręką» współczucia Boga dla człowieka. W przeszłości był on nazywany «ostatnim namaszczeniem», ponieważ pojmowano go jako umocnienie duchowe w obliczu śmierci. Natomiast mówienie o «namaszczeniu chorych» pozwala nam rozszerzyć spojrzenie na doświadczenie choroby i cierpienia w horyzoncie miłosierdzia Bożego.

Jest taki obraz biblijny, który w całej swojej głębi wyraża tajemnicę, jaką ujawnia namaszczenie chorych: jest to przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie w Ewangelii św. Łukasza (10, 30-35). Za każdym razem, kiedy sprawujemy ten sakrament, Pan Jezus, w osobie kapłana, zbliża się do osoby cierpiącej, która jest ciężko chora lub w podeszłym wieku. Przypowieść mówi, że Miłosierny Samarytanin zatroszczył się o cierpiącego człowieka, wylewając na jego rany oliwę i wino. Oliwa kojarzy nam się z olejem, który co roku jest poświęcany przez biskupa podczas Mszy św. Krzyżma w Wielki Czwartek, właśnie po to, by służył do namaszczenia chorych. Wino natomiast jest znakiem miłości i łaski Chrystusa, które wypływają z daru Jego życia za nas i wyrażają się w całym swoim bogactwie w życiu sakramentalnym

Kościoła. Na koniec cierpiący człowiek zostaje powierzony właścicielowi gospody, aby dalej się o niego troszczył, nie bacząc na koszty. Otóż kim jest ten właściciel gospody? Jest to Kościół, wspólnota chrześcijańska, my, którym codziennie Pan Jezus powierza udreżonych na ciele i na duszy, abyśmy dalej mogli bez ograniczeń przelewać na nich całe Jego miłosierdzie i zbawienie.

Polecenie to jest potwierdzone w sposób wyraźny i konkretny w Liście świętego Jakuba, gdzie znajduje się następujące zalecenie: «Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone» (5, 14-15). Była to więc praktyka stosowana już w czasach apostoelskich. Jezus pouczał bowiem swoich uczniów, by z taką samą jak On szczególną miłością odnosili się do chorych i do cierpiących, oraz przekazał im umiejętność i zadanie dalszego obdarowywania w Jego imię i według Jego serca pociechą i pokojem, za sprawą specjalnej łaski tego sakramentu. Nie powinno to jednakże popychać nas do obsesyjnego domagania się cudu albo do przekonania, że można zawsze i w każdym wypadku uzyskać uzdrowienie. Daje to jednak pewność bliskości Jezusa przy chorym i starszym wiekiem, ponieważ każda

osoba starsza, każda osoba, która ma więcej niż 65 lat, może otrzymać ten sakrament, za którego pośrednictwem zbliża się do człowieka sam Jezus.

Jednak kiedy ktoś jest chory, czasami myśli się: «poprośmy księdza, żeby przyszedł»; «nie, przynosi pecha, nie wzywajmy go», albo też «chory może się przestraszyć». Dlaczego tak się myśli? Bo jest takie wyobrażenie, że po księdzu kolej na zakład pogrzebowy. A to nieprawda. Ksiądz przychodzi, by pomóc choremu lub starszemu; dlatego tak ważne są odwiedziny księży u chorych. Trzeba wezwać kapłana do chorego i powiedzieć mu: «proszę przyjsć, udzielić mu namaszczenia i błogosławieństwa». To sam Jezus przychodzi, by pocieszyć chorego, dodać mu siły, dać mu nadzieję, pomóc mu; również po to, by mu odpuścić grzechy. To jest bardzo piękne! I nie trzeba myśleć, że jest to tabu, bo zawsze dobrze jest wiedzieć, że w chwili bólu i choroby nie jesteśmy sami: kapłan i ci, którzy są obecni podczas namaszczenia chorych, reprezentują bowiem całą wspólnotę chrześcijańską, która — jak jedno ciało — otacza osobę cierpiącą i jej rodzinę, umacniając w nich wiarę i nadzieję i wspierając ich modlitwą oraz braterskim ciepłem. Źródłem największej pociechy jest fakt, że w sakramencie uobecnia się sam Pan Jezus, który bierze nas za rękę, dotyka nas, tak jak dotykał chorych, i przypomina, że należymy już do Niego i nic — nawet choroba i śmierć — nigdy nie będzie mogło nas od Niego oddzielić. Czy mamy ten zwyczaj wzywać kapłana, aby przyszedł i naszym chorym — nie mówię chorym na grypę przez trzy-cztery dni, ale cierpiącym na poważne choroby — i również osobom starszym udzielił tego sakramentu, tej pociechy, tej siły Jezusa, by iść naprzód? Róbmy to!

„O Jezu, Władco serc naszych
i Królu wieków nieśmiertelny,
przrzekamy Ci, że nieskalanego sztandaru
Twojego nie splamimy,
że chorągwi Twojej nie zdradzimy
ani niedowiarstwem, ani sekciarstwem,
ani zednem odstępstwem.

Ślubujemy Ci, że w wierze świętej,
katolickiej aż do śmierci wytrwać pragniemy.

Niech dzieci nasze piszą na grobach
naszych, żeśmy się nigdy Ciebie,
Jezu Królu, i Twojej Ewangelii nie wstydzili.

Króluj w sercach naszych przez łaskę.
Króluj w rodzinach przez cnoty rodzinne.

Króluj w szkołach przez prawdziwe
katolickie wychowanie.

Króluj w społeczeństwie
przez sprawiedliwość i zgodę wzajemną.

Władaj wszędzie, zawsze i bezustannie.
Niech sztandar Twój powiewa nad nami
wszystkimi, a Królestwo Twoje
niech ogarnie całą naszą ziemię!

Amen”.

(A. S. Sapieha, 1927 r.)

Duchowe drogowskazy
ojca Franciszka Jordana
(cz. 22)

Wdzięczni!

Nie dopuście nigdy do tego, żeby wasze serce opanowała wada zwana czarną niewdzięcznością. Bądźcie wdzięczni Bogu, waszym przełożonym, waszym dobrodziejom i w ogóle wszystkim. To sobie postanówcie, żeby przez całe życie okazywać się głęboko wdzięcznymi.

Jubileusz 30 lat konsekracji kościoła św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego

28 października 2014 r. wspólnota parafialna pw. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich przeżywała swój odpust parafialny ku czci św. Judy Tadeusza połączony z jubileuszem 30 lat konsekracji kościoła.

Każdy jubileusz jest czasem łaski. Także i ten. „I chociaż – jak zaznaczył proboszcz parafii ks. Jacek Wawrzyniak – to jest tylko, czy aż 30 lat, nie można go przeoczyć. Bo przecież w momencie konsekracji naszej świątyni Chrystus Pan wszedł do niej w swojej sakramentalnej obecności. Stał się przez to bliższy naszemu życiu, pełniej wszedł w codzienność naszej wspólnoty”.

Uroczystościom odpustowo-jubileuszowym przewodniczył ks. Arcybiskup Józef Kupny, Metropolita Wrocławski, który w kazaniu wskazał, czym jest parafia i na czym polega budowanie wspólnoty parafialnej oraz jakie znaczenie posiada świątynia parafialna. W uroczystościach wzięły udział ks. Piotr Filas SDS – prowincjał salwatorianów, ks. Jerzy Madera SDS – Rektor WSD Salwatorianów w Bagnie, ks. Tadeusz Kosior – dziekan de-

kanatu prusickiego, ks. Tadeusz Skwarczek SDS – były proboszcz parafii obornickiej, kapłani pochodzący z parafii oraz kapłani z dekanatu Prusice. Ponadto w uroczystości wzięły udział władze samorządowe, przedstawiciele Nadleśnictwa Oborniki Śl.,

Spółeczność Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II w Obornikach Śląskich wraz z poczem sztandarowym na czele z dyrektorką Krystyną Haładaj oraz licznie zebrani Parafianie i Goście. Uroczystość rozpoczął koncert pieśni religijnych w wykonaniu Chóru Uniwersytetu III Wieku „Atena” w Obornikach Śląskich pod kierownictwem pani dyrygent Ewy Skubisz.

Po Mszy św. ks. Arcybiskup poprowadził wokół kościoła procesję eucharystyczną, która została zakończona odśpiewaniem uroczystego Te Deum i błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. Na zakończenie nastąpiło ucałowanie relikwii św. Judy Tadeusza.

Kościół na ulicy Trzebnickiej w Obornikach Śląskich został zbudowany w roku 1908 dla wiernych zboru ewangelickiego. Po II wojnie światowej przeszedł na własność skarbu państwa, a następnie służył

jako magazyn Zespołu Sanatoriów Przewodniczących w Obornikach Śląskich. Staraniem ówczesnego proboszcza parafii obornickiej ks. Alfreda Ryguły w roku 1982 kościół został przekazany na własność parafii rzymskokatolickiej Najświętszego Serca Pana Jezusa w Obornikach Śl. Ponieważ odzyskany kościół był w bardzo złym stanie, potrzebował gruntownego remontu. Remont przeprowadził kolejny proboszcz ks. Tadeusz Skwarczek. Pierwsza Msza św. w odnowionym kościele była sprawowana 23 października 1983 r., natomiast 16 września 1984 r. ówczesny Metropolita Wrocławski ks. Kard. Henryk Gulbinowicz dokonał jego konsekracji. Od tego czasu minęło 30 lat, w których zawarta jest historia mieszkańców ziemi obornickiej, historia powstania nowej parafii i nadania świątyni tytułu kościoła parafialnego.

Bóg stale do nas gada

Bóg stale do nas gada
A my Go nie słuchamy
Bo zdaje nam się,
Że bombardują nas
Natrętne zbędne myśli
A my ich słuchać
Czasu nie mamy.

Bóg stale do nas gada
Działania kierunki
Nam podpowiada
I albo głosem jest
Słyszalnym w naszej głowie
Albo poprzez wydarzenia,
Niespodziewane przypadki
Czy słowa innych ludzi
Na coś nas naprowadza
Czy podpowie

Bóg do nas stale gada
Czy tego chcemy, czy nie chcemy
Nadzieje w nas pokłada
I wiedzie po słusznych drogach
Jeżeli Go słuchać umiemy.

Bo opanować sztukę słuchania
Siebie i otoczenia
To dostrzec kompas
I wskazania dla ducha
Wiodące do zbawienia
Lecz jeśli nam zabraknie
Słuchania umiejętności
Wstąpimy na prostą
Do pograżenia się
W nicości.

Bogumiła Konstancja Załęska

Święto 11 listopada

Obornickie obchody Narodowego Święta Niepodległości rozpoczęły się tradycyjnie przy obelisku u zbiegu ulic Dworcowej i Władysława Łokietka. We wtorek, 11 listopada 2014 r., przed godziną dziesiątą przybyli tam przedstawiciele władz gminnych, zaproszeni goście oraz wiele delegacji reprezentujących lokalne organizacje, związki i środowiska wraz z pocztami sztandarowymi. Zgromadziło się także wielu mieszkańców naszej gminy. Przy obelisku wartę honorową pełnili strażacy i harcerze.

pan Jerzy Abrycki z Kuraszkowa (od ponad 20 lat lider zespołu „Malwy”).

Następnie kilka słów do przybyłych gości skierował członek Zarządu Wojewódzkiego Związku Kombatantów pułkownik Władysław Tkaczew, który zaznaczył, że odzyskanej przed 96 laty, a potem w 1989 r., niepodległości należy strzec także teraz, szczególnie wobec agresywnych poczynań Rosji na wschodzie Ukrainy.

Za obecność na obchodach Święta Niepodległości w Obornikach Śląskich wszystkim uczestnikom podziękował, w imieniu burmistrza Sławomira Błazewskiego, wiceburmistrz Karol Kos. Wspomniął przy tym o doniosłości wydarzeń z 11 listopada 1918 r.

Przebiegiem uroczystości kierował mjr Henryk Laur. Na początku do zebranych zwrócił się prezes Obornickiego Koła Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Henryk Sielicki, który przypomniał historię walk Polaków o niepodległość utraconą w wyniku zaborów.

Potem odbyło się wręczenie odznaczeń. Kilkorgu osobom przyznano je za osiągnięcia i zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych. Osobno – odznaczeniami gminnym i wojewódzkim – za pracę w dziedzinie kultury muzycznej, folkloru oraz za promocję naszej gminy uhonorowany został

Dalszą, chyba najważniejszą częścią uroczystości były Apel Poległych, którego wezwania odczytał mjr Henryk Laur, i złożenie pod obeliskiem wieńców i wiązanek kwiatów przez kilkanaście delegacji reprezentujących władze samorządowe, szkoły, związki, stowarzyszenia i inne lokalne organizacje i środowiska.

Na zakończenie zgromadzenia przy obelisku chór uczniowski ze Szkoły Podstawowej nr 3 odśpiewał kilka pieśni patriotycznych, m.in. *My, pierwsza brygada* i *Rotę*.

Kilka minut po godzinie jedenastej, po oficjalnych ceremoniach przy obelisku, w kościele św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego rozpoczęła się uroczysta Msza św. koncelebrowana w intencji Ojczyzny. Liturgii przewodniczył ks. Jacek Wawrzyniak SDS, a mądre i poruszające kazanie wygłosił ks. Benon Hojeński SDS.

Artystycznym upamiętnieniem 96. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę był przedstawiony w Obornickim Ośrodku Kultury koncert słowno-muzyczny, zatytułowany „*Bóg, Honor, Ojczyzna*”, który rozpoczął się o piętnastej. Trwający ok. godziny program zawierał recytacje i śpiewy patriotycznych, legionowych i lirycznych utworów polskich. Poezję deklamowali uczniowie Publicznego Gimnazjum w Obornikach,

a pieśni wykonywali artyści z Wrocławia – małżeństwo Dorota Ujda-Jankiewicz (sopran) i Andrzej Jankiewicz (tenor) oraz młodzież ze Studia Piosenki Obornickiego Ośrodka Kultury.

Na podstawie artykułu Pauliny Kurzajewskiej *Święto Niepodległości 2014* ze strony internetowej Gminy Oborniki Śląskie

opracował Grzegorz Czerkas,
fotografie: Grzegorz Czerkas,
ks. Rafał Masarczyk SDS.

ODPUST W KURASZKOWIE

16 listopada br. gromadząca się na modlitwie w każdą niedzielę wspólnota kuraszkowska przeżywała uroczystość odpustową z okazji wspomnienia Matki Bożej Miłosierdzia, która patronuje tamtejszej kaplicy.

Sumie odpustowej przewodniczył i Słowo Boże wygłosił ks. Mikołaj Markiewicz SDS – konsultor ds. Apostolatów w Towarzystwie Boskiego Zbawiciela. Mszę św. koncelebrowali: ks. Maciej Chwarścianek SDS – proboszcz parafii, ks. Stanisław Mucha SDS – duszpasterz kuraszkowskiej wspólnoty oraz ks. Przemysław Marszałek SDS. Swoją obecność zaznaczyli także mieszkańcy Kuraszkowa, którzy licznie zebrałi się na uroczystej Eucharystii.

Zebranych kapłanów oraz całą wspólnotę i zaproszonych gości powitał najpierw ks. proboszcz Maciej Chwarścianek SDS, a następnie pan Jerzy Abrycki. W swoim przemówieniu powitalnym pan Jerzy zwrócił uwagę na początki kuraszkowskiej kaplicy, której patronuje Maryja z Ostrej Bramy. Przypomniął postać inicjatora rozbudowy kaplicy ks. Dariusza Babuli SDS, projektanta arch. Krzysztofa Czerkasa, a także tych wszystkich, którzy nie szczędzili swoich sił, energii i zapału, aby mogło powstać tak wspaniałe dzieło.

Pan Jerzy, cytując słowa polskiego poety Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, porównał wspólnotę kuraszkowską, jej wiernych i duszpasterzy do zespołu, w którym wszyscy są częścią dającą siłę do działania.

„Jesteśmy częścią w zespole,
z niego płynie nasza siła -
żeby chleb leżał na stole
a pracom lampa świeciła (...)”

Na zakończenie uroczystości pan Jerzy Abrycki odczytał napisany przez siebie akt zawierzenia Marce Bożej Ostrobramskiej, po czym duszpasterz kuraszkowskiej wspól-

noty ks. Stanisław Mucha SDS podziękował wszystkim za wspólną modlitwę i za domową atmosferę, w której każdy czuje się jak u siebie w domu.

Po Mszy św. mieszkańcy Kuraszkowa zaprosili księży i gości do świetlicy, gdzie czekał już na nich obficie zastawiony stół.

Całej kuraszkowskiej wspólnotie pragniemy życzyć obfitości Bożych darów i łask oraz opieki swojej duchowej Mistrzynie i Pani, Matki Ostrobramskiej.

ks. Przemysław Marszałek SDS

ZAWIERZENIE MATCE BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ

Matko Boża – zawierzamy ci!

W prozie życia przedstawiamy człowieka w drodze. Jego troski, radości, spotkania z Bogiem, marzenia, przemijanie, jakie jest życie w niepojętej mądrości wszechświata, którego jesteśmy małą cząstką, miłość, gdzie przemija wszystko, co kochamy. Lecz mimo to uśmiech nas opromienia, mimo burz, dojrzałością jesieni w niepojętym trudzie istnienia. Pochodnia, która wiecznie płonie w naszych sercach, myślach dla matki Boskiej Ostrobramskiej, gdzie jej ramiona są otwarte jak ocean, dlatego dziękujemy w modlitwach i pieśniach. Razem z Tobą chcemy iść przez życie, tak jak dziś. Wierzymy, że Ty nam pomożesz. Nasze serca CI niesiemy pogrążone w ziemskich trudach.

Zawierzamy Ci nasz kościół w Kuraszkowie i jego wiernych, naszą parafię i księży, nasze rodziny, bliskich, mieszkańców wsi Kuraszków.

**MATKO BOŻA OSTROBRAMSKA –
MÓDL SIĘ ZA NAMI !**

Do Matki

Wszystkie twarze w jednej Twojej:
Ta zaciszna – światła powiew
I ta czujna w niepokoju
– wzbiera wiatrem skrzydło ptasie;
Kruszący kamień w bólu;
Biała w czerni, gdy w żałobie.

Lzo cierpliwa i bezsenna,
Trwasz niezmiennie, progu wierny;
W Tobie czas i obrót Ziemi;
Przebaczenie, krok mój pierwszy
– woła nocą Twoje okno;
Nikt nie zwiedzie Twoich wąskich źrenic.

Jerzy Abrycki

Zaśpieszni

Ludzie są teraz zaśpieszni
do innych zniechęceni.
Kontaktów unikają
Czasu dla tych obok nie mają

Ludzie są teraz sobą zajęci,
Swoimi sprawami nadmiernie przejęci,
Ci inni, ich sobą męczą,
Swoimi sprawami zda się dręczą,
A im już nie staje cierpliwości
Ani tym bardziej bliźniego miłości.

Ludzie są teraz zaśpieszni,
Cech ludzkich coraz bardziej pozbawieni,
W pogoni za sukcesem i mamoną
Na drobne duchowe wartości rozmiennają,
Blichtru, rozgłosu, poklasku szukają,
A człowieczeństwo do cna zatracają.

Ludzie są teraz zaśpieszni
Dla innych na kłódkę egoizmu zamknięci
W tych czasach pogoni za mirażami
Gubią ducha, sumienia
Usiłują zagłuszać mamić
I nie przyjmują do wiadomości tego,
Że taka droga wiedzie
Prosto w objęcia ZŁEGO.

Bogumiła Konstancja Załęska

Drugiego listopada w Dzień Zaduszny na obornickim cmentarzu parafialnym odbyło się nabożeństwo za zmarłych – różaniec. Przez cały listopad trwa modlitwa z wyczytywaniem kartek wypominkowych.

Dnia 30.10 ks. Przemysław Marszałek obchodził swoje imieniny. Po Mszy świętej ustawił się długi ogonek pragnących złożyć mu życzenia oraz wręczyć prezenty. Od młodzieży ks. Przemek otrzymał gitarę!

Kronika parafii JTiAP

26 października po Mszy św. o godz. 12.30 odbyło się spotkanie dla dzieci klas trzeciej szkoły podstawowej, przygotowujących się do sakramentu I spowiedzi i I Komunii Świętej oraz ich rodziców. Podczas spotkania dzieci otrzymały różańce.

27 października odbyło się spotkanie modlitewne kręgu biblijnego.

28 października przeżywaliśmy uroczystość odpustową ku czci św. Judy Tadeusza połączoną z jubileuszem trzydziestolecia konsekracji naszego kościoła. Uroczystości jubileuszowo-odpustowe rozpoczął koncert pieśni religijnych w wykonaniu Chóru Uniwersytetu III Wieku „Atena” w Obornikach Śląskich. O godz. 17.00 została odprawiona uroczysta Msza św. jubileuszowo-odpustowa, której przewodniczył i kazanie wygłosił Ks. Arcybiskup Józef Kupny, Metropolita Wrocławski. Po Mszy św. miała miejsce procesja eucharystyczna i ucałowanie relikwii św. Judy Tadeusza.

29 października odbyło się spotkanie salwatorów świeckich.

1 listopada przeżywaliśmy uroczystość Wszystkich Świętych. Msze św. w naszym kościele sprawowane były tylko przed południem o godz. 8.30 i 11.00. o godz. 14.00 na cmentarzu sprawowana była uroczysta Msza św., po której nastąpiła procesja na cmentarzu i modlitwa za zmarłych.

Przez cały listopad codziennie sprawowane były Msze św. w intencji zmarłych poleconych w wypominkach. Przed Mszą św. wieczorną, w tygodniu o godz. 17.30, a w niedziele o godz. 16.30, odmawialiśmy modlitwę różańcową za zmarłych z czytaniem kartek wypominkowych.

2 listopada przeżywaliśmy wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych. Z racji pierwszej niedzieli miesiąca po Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic różańcowych.

Po południu trwała adoracja Najświętszego Sakramentu. O godz. 20.00 na cmentarzu odbyła się modlitwa różańcowa za zmarłych. Przed kościołem Akcja Katolicka przeprowadziła zbiórkę do puszek na dożywianie dzieci w szkołach, zebrano 1661,60 zł.

3 listopada odbyło się spotkanie kręgu biblijnego.

5 listopada odbyła się konferencja dla rodziców i chrzestnych przed niedzielnymi chrztami.

6 listopada po Mszy św. wieczornej była sprawowana Godzina Święta.

7 listopada, w pierwszy piątek miesiąca, po Mszy św. wieczornej było sprawowane nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa, po którym odbyło się spotkanie Straży Honorowej i zmiana bilecików.

8 listopada odwiedziliśmy chorych w domach z postugą kapłańską.

9 listopada przypadała druga niedziela miesiąca. Taca na remont kościoła wyniosła 6 426 zł. Bóg zapłać.

10 listopada odbyło się spotkanie kręgu biblijnego

11 listopada przypadała 96. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości. Uroczysta Msza św. w intencji Ojczyzny sprawowana była w naszym kościele o godz. 11.00.

16 listopada po Mszy św. o godz. 12.30 odbyło się spotkanie formacyjne dla uczniów klas II i III gimnazjum i wszystkich przygotowujących się do przyjęcia sakramentu bierzmowania oraz ich rodziców. Przed kościołem została przeprowadzona zbiórka do puszek na potrzeby organizacyjne Światowych Dni Młodzieży w 2016 roku, która wyniosła 1 282,30 zł.

17 listopada odbyło się spotkanie kręgu biblijnego.

19 listopada odbyło się spotkanie salwatorów świeckich.

20 listopada rozpoczęliśmy remont prezbiterium.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Nabożeństwa różańcowe za zmarłych w listopadzie: w tygodniu o godz. 17.30, a w niedziele i święta o godz. 16.30.

W okresie Adwentu msze św. wieczorne – roraty – od poniedziałku do piątku o godz. 17.00. Nie będzie w te dni Mszy św. o godz. 18.00.

Rekolekcje adwentowe odbędą się w terminie od 14 do 17 grudnia 2014 r. Rekolekcje poprowadzi redemptorysta o. Jerzy Krupa.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857 Parafia rzym.-kat. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie

Psycholog pełni dyżur w Poradni Życia Rodzinnego w czwartki od 17.00 do 19.00. Tel. w godzinach dyżuru 71 310 23 52

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia JTiAP

56. Tymon Małkiewicz, 08.11.2014 r.

57. Hanna Walasek, 15.11.2014 r.

Parafia NSPJ

32. Milan Kazimierz Urbaś, 02.11.2014 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia JTiAP

37. Natalia Jadwińska, l. 83, zm. 23.10.2014 r.

38. Tadeusz Krupa, l. 73, zm. 05.11.2014 r.

39. Danuta Majka, l. 84, zm. 08.11.2014 r.

40. Józef Łatak, l. 86, zm. 12.11.2014 r.

41. Jan Malczyszyn, l. 77, zm. 10.11.2014 r.

Parafia NSPJ

59. Zofia Winiarska, l. 71, zm. 04.11.2014 r.

60. Leokadia Pilarczyk, l. 91, zm. 07.11.2014 r.

61. Zbigniew Bronowicki, l. 56, zm. 10.11.2014 r.

Wszystkich Świętych

Wszystkich Świętych na obornickim cmentarzu. Fot. Barbara Wrzesińska.

Kronika z parafii NSPJ

W środę **29 października** o godz. 19.15 w Domu Katolickim odbyła się katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema”. Katechezę pt. „Czego uczą nas współcześni mistrzowie wiary?” na temat aktualnego nauczania papieża poprowadził ks. dr Roman Słupak.

W czwartek **30 października** imieniny obchodził ks. Przemysław Marszałek SDS. W intencji ks. Przemysława modliliśmy się i składaliśmy mu życzenia podczas Mszy św. o godz. 18.30.

W piątek **31 października** podczas nabożeństwa różańcowego o godz. 17.00 ks. Stanisław Mucha podsumował uczestnictwo dzieci w nabożeństwach w październiku. Zaangażowanie dzieci zostało nagrodzone drobnymi upominkami.

Różaniec o godz. 18.00 prowadzili rodzice z grupy Różańca Rodziców; po nim sprawowana była Msza św. w intencji dzieci i rodziców.

W sobotę **1 listopada** w uroczystość Wszystkich Świętych na cmentarzu o godz. 14.00 sprawowana była Msza św. koncelebrowana w intencji parafian oraz zmarłych spoczywających na obornickich cmentarzach. Mszy św. przewodniczył proboszcz parafii św. JTiAP ks. Jacek Wawrzyniak SDS, homilię wygłosił ks. Przemysław Marszałek SDS. Po Mszy odbyła się procesja na cmentarzu i modlitwa za zmarłych.

W niedzielę **2 listopada** o godz. 8.00 była sprawowana Msza św. w intencji członków Żywego Różańca oraz nastąpiła zmiana tajemnic różańcowych.

Akcja Katolicka prowadziła zbiórkę do puszek na posiłki w szkołach dla dzieci z rodzin w trudnej sytuacji materialnej; zebrano 807 zł.

W kościele parafialnym od godz. 15.00 do 18.30 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu.

O godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w intencji poleconych w wypominkach, a szczególnie parafian zmarłych w ostatnim roku. Na początku liturgii zostały odczytane imiona i nazwiska zmarłych.

O godz. 20.00 na obornickim cmentarzu odbyła się procesja z modlitwą różańcową za zmarłych.

Spotkania formacyjne przygotowujące do bierzmowania odbyły się we wtorek **4 i 18 listopada** dla młodzieży klas II i III gimnazjum, a w środę **19 listopada** dla młodzieży klas I.

W czwartek **6 i 20 listopada** po Mszy św. wieczornej odbyła się modlitwa uwielbienia prowadzona przez wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym obu obornickich parafii.

Z okazji pierwszego piątku miesiąca **7 listopada** o godz. 16.30 odbyła się spowiedź dla dzieci; o 17.00 zostało odprawione nabożeństwo pierwszopiątkowe dla dzieci z możliwością przyjęcia Komunii św.

W sobotę **8 listopada** kapłani odwiedzili chorych z posługą sakramentalną.

W niedzielę **9 listopada** w Kościele w Polsce przeżywaliśmy Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Ofiary składane do puszek były przeznaczone w połowie na pomoc dla chrześcijan w Syrii oraz w połowie na potrzeby organizacyjne Światowych Dni Młodzieży w 2016 r. i wyniosły 1246 zł. Ofiary składane na tacę, przeznaczone na cele inwestycyjne w naszej parafii, wyniosły 4882 zł. Dziękujemy za złożone ofiary.

O godz. 11.30 odbyło się spotkanie dla rodziców i dzieci klas trzecich, które przygotowują się do I Komunii św.

W niedzielę **16 listopada** kazania podczas Mszy św. głosił ks. Mikołaj Markiewicz,

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Wypominki

Dziękujemy wszystkim ofiarodawcom, którzy przy okazji składania kartek wypominkowych złożyli ofiary pieniężne. Zostają one przeznaczone zgodnie z Regulaminem Ekonomicznym Salwatorianów na utrzymanie domu zakonnego oraz wsparcie dzieł apostolskich Zgromadzenia.

Roraty

Przez okres Adwentu (od 1 do 23 grudnia) w kościele NSPJ od poniedziałku do piątku o godz. 17.00 będzie odprawiana Msza św. roratnia. W tym czasie, za wyjątkiem rekolekcji, nie będzie już Mszy św. o godz. 18.30. Msze wieczorne w soboty i niedziele Adwentu pozostają bez zmian czyli o 18.30.

Konsultor Prowincji Salwatorianów ds. Apostolatów. Przy tej okazji były zbierane ofiary do puszek na wsparcie działalności misyjnej salwatorianów – na budowę szkoły w Meksyku. Zebrano kwotę 4200 zł.

Z okazji wspomnienia NMP Matki Miłosierdzia, Patronki kaplicy w Kuraszkwowie o godz. 14.00 została odprawiona Msza św. odpustowa. Mszy przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Mikołaj Markiewicz SDS.

W piątek 21 listopada odbyło się spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja. O godz. 18.00 odmówiono różaniec za zmarłych, po nim sprawowana była Msza św. w poleconych intencjach.

W wielu parafiach odradza się zwyczaj odprawiania Mszy św. roratniej w godzinach rannych. Również w naszej parafii chcielibyśmy, aby osoby, które nie mogą uczestniczyć w roratach w godzinach wieczornych, mogły z nich skorzystać rano. Dlatego planujemy, aby w czwartki i piątki Msza św. roratnia była odprawiana także rano o godz. 7.00. Dla dzieci, które będą w niej uczestniczyły, będzie przygotowane w Domu Katolickim śniadanie, by bezpośrednio po nim mogły przejść na lekcje do szkoły.

Oplatki

Od końca listopada panowie kościelni Pan Jerzy Hen i Pan Henryk Szkwerko będą rozdawać oplatki wigilijne. Można zaopatrywać się w nie również w zakrystii kościoła.

Odwiedziny chorych

Dotatkowe odwiedziny chorych z posługą sakramentalną będą miały miejsce we wtorek **23 grudnia**. Prosimy o zgłaszanie osób, które z okazji świąt chciałyby przyjąć sakramenty święte. W styczniu, z racji kolędy, nie będzie odwiedzin z Komunią świętą.

Świece CARITAS

W okresie Adwentu tradycyjnie już prowadzona będzie sprzedaż świec Caritas pod hasłem „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”.

Konkurs Dzieciątka Jezus

Zapraszamy dzieci, od najmłodszych po gimnazjum, do śpiewania kolęd i pastorałek w Konkursie Dzieciątka Jezus. Konkurs odbędzie się w drugi dzień świąt 26 grudnia o godz. 15.00.

Strona parafii NSPJ

www.parafiaoborniki.sds.pl

REKOLEKCJE ADWENTOWE

w parafii NSPJ
7–10 grudnia 2014

Ks. prof. Bogdan Gienza SDS

REKOLEKCJE ADWENTOWE

w parafii JTiAP
13–17 grudnia 2014

O. Jerzy Krupa – redemptorysta

NIEDZIELA 7 grudnia

- 8.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 10.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 11.15 Kuraszków – Msza św. z nauką dla dorosłych
- 12.30 Msza św. z nauką dla dzieci i rodziców
- 15.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 18.30 Msza św. z nauką dla młodzieży

PONIEDZIAŁEK 8 grudnia

- 9.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 19.45 Młodzież – przygotowanie do spowiedzi

WTOREK 9 grudnia

- 9.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 19.45 Młodzież – adoracja, spowiedź, Komunia św.

ŚRODA 10 grudnia

- 9.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych

Spowiedź w czasie rekolekcji przed każdą Mszą św. oraz we wtorek dla młodzieży od godz. 19.45

SOBOTA – 13 grudnia

- 18.00 Msza św. z nauką dla dorosłych

NIEDZIELA – 14 grudnia

- 8.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 11.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 12.30 Msza św. z nauką rekolekcyjną dla dzieci
- 17.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 19.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

PON.–WTOR. 15–16 grudnia

- 8.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 20.00 Spotkanie rekolekcyjne dla młodzieży

Środa –17 grudnia

- 8.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 16.30 *Spowiedź św. dla dzieci*
- 17.00 Msza św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 19.30 *Spowiedź św. dla młodzieży*
- 20.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

Spowiedź św. dla dorosłych – codziennie pół godziny przed Mszą świętą.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, ks. Przemysław Marszałek SDS (asystent kościelny), Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak (sekretarz redakcji), Zbigniew Stachurski, ks. Włodzimierz Szydłowski SDS, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymskokatolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.